

Bruksela, dnia 1.4.2016 r.
SWD(2016) 113 draft

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**Wytyczne dotyczące wykonania przepisów rozdziału II „Organizacje zawodowe”
rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów
rybołówstwa i akwakultury**

Spis treści

Wprowadzenie	3
Cel niniejszego dokumentu	3
Struktura	4
CZĘŚĆ I – WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA PRZEPISÓW ROZDZIAŁU II	
SEKCJA II UZNAWANIE ORGANIZACJI ZAWODOWYCH.....	5
1. Cel uznania organizacji zawodowych.....	5
2. Rola zaangażowanych podmiotów	5
3. Warunki uznania organizacji zawodowych	6
3.1. Warunki uznania organizacji producentów	6
3.1.1. <i>Inicjatywa (art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>6</i>
3.1.2. <i>Przestrzeganie regulaminu wewnętrznego (art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>6</i>
3.1.3. <i>Reprezentatywność (art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>7</i>
3.1.4. <i>Osobowość prawna, prowadzenie działalności i siedziba główna (art. 14 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>7</i>
3.1.5. <i>Zdolność do realizowania celów (art. 14 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>8</i>
3.1.6. <i>Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 14 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>8</i>
3.1.7. <i>Nadużywanie pozycji dominującej (art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>14</i>
3.1.8. <i>Informacje dotyczące członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania (art. 14 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>15</i>
3.2. Warunki uznania organizacji międzybranżowych.....	16
3.2.1. <i>Przestrzeganie zasad dotyczących wewnętrznego funkcjonowania (art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>16</i>
3.2.2. <i>Reprezentatywność (art. 16 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>16</i>
3.2.3. <i>Zaangażowanie w produkcję i przetwarzanie produktów lub obrót nimi (art. 16 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>16</i>
3.2.4. <i>Osobowość prawna, prowadzenie działalności i siedziba główna (art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>16</i>
3.2.5. <i>Zdolność do realizowania celów (art. 16 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>16</i>
3.2.6. <i>Interesy konsumentów (art. 16 ust. 1 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR).....</i>	<i>16</i>
3.2.7. <i>Prawidłowe funkcjonowanie WOR (art. 16 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>17</i>
3.2.8. <i>Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 16 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>17</i>
4. Procedura.....	19
Załącznik I.I – Podsumowanie informacji, które powinny zawierać wnioski o uznanie organizacji producentów, na podstawie formatu określonego w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.....	20
Załącznik I.I – Podsumowanie informacji, które powinny zawierać wnioski o uznanie organizacji międzybranżowych, na podstawie formatu określonego w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.	21
CZĘŚĆ II – WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA PRZEPISÓW ROZDZIAŁU II	
SEKCJA III ROZSZERZENIE ZASAD.....	22
1. Cel rozszerzenia zasad na podmioty niebędące członkami.....	22
2. Rola zaangażowanych podmiotów	22
3. Warunki rozszerzenia zasad i jego zatwierdzenia.....	23
3.1. Warunki rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji producentów	23
3.1.1. <i>Podmiot składający wniosek (art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>23</i>
3.1.2. <i>Ustanowienie organizacji (art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	<i>23</i>

3.1.3.	<i>Reprezentatywność (art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR w przypadku OP sektora rybołówstwa i art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie WOR w przypadku OP sektora akwakultury)</i>	24
3.1.4.	<i>Środki (art. 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	24
3.1.5.	<i>Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 25 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	25
3.1.6.	<i>Wolny handel (art. 25 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	29
3.1.7.	<i>Osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE (art. 25 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	30
3.1.8.	<i>Ograniczony okres obowiązywania (art. 22 ust. 4 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	30
3.2.	Warunki rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji międzybranżowych	31
3.2.1.	<i>Podmiot składający wniosek (art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	31
3.2.2.	<i>Reprezentatywność (art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	31
3.2.3.	<i>Środki (art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	31
3.2.4.	<i>Potencjalne szkody dla innych podmiotów gospodarczych (art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	32
3.2.5.	<i>Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 25 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	32
3.2.6.	<i>Wolny handel (art. 25 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	34
3.2.7.	<i>Osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE (art. 25 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	34
3.2.8.	<i>Ograniczony okres obowiązywania (art. 23 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR)</i>	34
4.	Procedura	34
	Załącznik II.I – Podsumowanie informacji, które powinno zawierać powiadomienie dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji producentów, na podstawie formatu wskazanego w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013	37
	Załącznik II.II – Podsumowanie informacji, które powinno zawierać powiadomienie dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji międzybranżowej, na podstawie formatu wskazanego w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013	38

Wprowadzenie

W niniejszym dokumencie roboczym służb Komisji opisano warunki określone w rozdziale II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000¹ (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury) w odniesieniu do uznawania organizacji zawodowych i rozszerzenia zasad przyjętych w tych organizacjach na podmioty niebędące członkami.

Zasady określone w rozdziale II rozporządzenia w sprawie WOR oraz opisane w niniejszym dokumencie odnoszą się do organizacji producentów, związków organizacji producentów i organizacji międzybranżowych. Charakter i cele tych organizacji zawodowych określono w rozporządzeniu w sprawie WOR. Definicje przedstawione w tym rozporządzeniu mają również zastosowanie w niniejszym dokumencie. W szczególności:

- podmiot gospodarczy oznacza osobę fizyczną lub prawną zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)²;
- producent oznacza producenta danego produktu zgodnie z definicją zawartą w art. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR;
- organizacja producentów („OP”) oznacza organizację producentów zgodnie z definicją zawartą w art. 6–8 i art. 14 rozporządzenia w sprawie WOR;
- związek organizacji producentów („ZOP”) oznacza związek OP zgodnie z definicją zawartą w art. 9 i art. 10 rozporządzenia w sprawie WOR;
- organizacja międzybranżowa („OM”) oznacza organizację podmiotów gospodarczych działających w sektorze rybołówstwa i akwakultury³ zgodnie z definicją zawartą w art. 11–13 i 16 rozporządzenia w sprawie WOR.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR warunki mające zastosowanie do OP stosuje się także do ZOP, o ile nie określono inaczej.

Cel niniejszego dokumentu

W ramach WPRyb i jej filaru rynkowego wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR), OP, ZOP i OM odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu zrównoważonej działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury oraz w zwiększaniu konkurencyjności tych sektorów.

W rozdziale II rozporządzenia w sprawie WOR określono szczegółowe zasady ustanawiania i funkcjonowania tych organizacji zawodowych, w tym ich celów i dostępnych narzędzi. Ustanowiono w nim warunki uznawania OP, ZOP i OM (sekcja II) i rozszerzania zasad przyjętych przez te organizacje na podmioty niebędące członkami (sekcja III).

¹ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

³ Zob. definicja zawarta w art. 5 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR.

W niniejszym dokumencie poruszono wiele kwestii, które zasygnalizowano w ocenie przestrzegania kryteriów określonych w rozporządzeniu w sprawie WOR. Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania zasad uznawania organizacji zawodowych i rozszerzenie ich zasad na podmioty niebędące członkami przy jednoczesnym utrzymaniu skutecznej konkurencji na rynkach produktów rybołówstwa i akwakultury⁴.

W niniejszym dokumencie wyjaśniono w szczególności cel i warunki uznawania tych organizacji zawodowych i rozszerzenia ich zasad na podmioty niebędące członkami. Opisano w nim również procedurę, której zaangażowane podmioty powinny przestrzegać, aby zachować zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie WOR oraz z ich odpowiednimi rolami. Szczególną uwagę poświęcono wyjaśnieniu, w jaki sposób należy stosować reguły konkurencji (rozdział V rozporządzenia w sprawie WOR) zarówno przy udzielaniu uznania organizacji zawodowej, jak i przy rozszerzaniu zasady przyjętej przez jedną z takich organizacji na podmioty niebędące członkami. Celem niniejszego dokumentu jest zapewnienie powszechnego i jednolitego rozumienia przez wszystkie zainteresowane strony zasad i procedur dotyczących uznawania organizacji zawodowych i rozszerzania zasad tych organizacji na podmioty niebędące członkami.

Wytyczne zawarte w niniejszym dokumencie służą wyłącznie celom informacyjnym i pozostają bez uszczerbku dla orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w kwestii interpretacji art. 39, 42, 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz rozdziału V rozporządzenia w sprawie WOR.

Struktura

W niniejszym dokumencie osobno opisano warunki określone w rozporządzeniu w sprawie WOR dotyczące uznawania organizacji zawodowych i rozszerzania przyjętych przez nie zasad na podmioty niebędące członkami. Składa się on z dwóch części: pierwsza dotyczy kryteriów, które mają zastosowanie do OP i ZOP, a druga – kryteriów, które mają zastosowanie do OM. Podano odesłania w przypadkach, kiedy OM podlegają tym samym warunkom co OP i ZOP.

⁴ Zob. wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV przeciwko Komisji.

CZĘŚĆ I – WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA PRZEPISÓW ROZDZIAŁU II SEKCJA II UZNAWANIE ORGANIZACJI ZAWODOWYCH

W rozdziale II sekcja II rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono warunki uznawania OP, ZOP i OM przez państwa członkowskie. Artykuł 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013⁵ określa szczegółowo elementy procesu uznawania, takie jak terminy, procedury, których należy przestrzegać, oraz informacje, które należy podać we wniosku o uznanie.

W niniejszej części wyjaśniono cel uznania i rolę zaangażowanych podmiotów. Opisano w niej również, w jaki sposób należy oceniać wnioski o uznanie pod kątem warunków określonych w art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR.

1. Cel uznania organizacji zawodowych

Uznanie za OP, ZOP lub OM umożliwia grupie producentów lub podmiotów gospodarczych zobowiązanie się do realizacji celów WPRyb i WOR. Uznanie wiąże się z określonymi celami dla takich organizacji zawodowych, a także z obowiązkiem wspierania bieżącego wdrażania WPRyb i WOR.

Ustanowienie szczegółowych kryteriów uznawania OP, ZOP i OM służy zapewnieniu konkurencyjności i rentowności tych organizacji, a tym samym ich zdolności do osiągnięcia swoich celów.

W celu wsparcia zadań realizowanych przez te organizacje zawodowe w art. 68 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR)⁶ przewidziano możliwość udostępnienia środków publicznych na tworzenie takich organizacji. Po uznaniu OP (lub ZOP) odpowiednie państwo członkowskie wspiera finansowo opracowywanie i realizację planów produkcji i obrotu zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFMR. Jest to główne narzędzie, za pomocą którego OP wdraża środki, które przyczyniają się do realizacji celów WPRyb i WOR.

2. Rola zaangażowanych podmiotów

Procedura uznawania OP, ZOP i OM odbywa się na szczeblu krajowym.

Proces uznawania rozpoczynają członkowie organizacji: producenci (w przypadku OP), organizacje producentów (w przypadku ZOP) lub podmioty gospodarcze (w przypadku OM). Jeżeli OP, ZOP lub OM ubiega się o uznanie, występuje z formalnym wnioskiem do właściwego organu krajowego, stosując format określony w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013. OP, ZOP lub OM musi wykazać, że spełnia warunki określone w art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR.

⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1419/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, rozszerzenia zasad dotyczących organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, a także publikacji cen progowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 43.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

Państwo członkowskie, które otrzymuje wniosek o uznanie, odpowiada za ocenę wniosku pod kątem jego zgodności z warunkami określonymi w art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR. W przypadku ponadnarodowych OP, ZOP i OM kontrole musi przeprowadzać państwo członkowskie, w którym dana organizacja się wystąpiła z wnioskiem o uznanie, we współpracy z drugim zainteresowanym państwem członkowskim.

Chociaż wspólne warunki uznawania tych organizacji określono na szczeblu unijnym, procedura uznawania odbywa się na szczeblu krajowym. Państwa członkowskie muszą jednak poinformować Komisję o każdym uznaniu, którego udzielono lub które wycofano. Komisja musi podać taką informację do wiadomości publicznej. W art. 20 rozporządzenia w sprawie WOR Komisji przyznano prawo do przeprowadzania kontroli w celu sprawdzenia, czy warunki uznania są spełnione. Jeżeli kontrola wykazuje brak przestrzegania warunków uznania, Komisja w stosownych przypadkach zwraca się do państwa członkowskiego, aby rozpoczęło procedurę wycofania uznania.

3. Warunki uznania organizacji zawodowych

W art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono warunki, jakie organizacja zawodowa musi spełnić, aby zostać uznaną za OP, ZOP lub OM. Warunki te opisano poniżej w odrębnych sekcjach dla OP/ZOP i dla OM. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR warunki mające zastosowanie do OP stosuje się także do ZOP (o ile nie określono inaczej).

3.1. Warunki uznania organizacji producentów

3.1.1. Inicjatywa (art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)

OP musi zostać utworzona z inicjatywy producentów. Oznacza to, że członkostwo w grupie musi być dobrowolne, a jej członkowie muszą mieć możliwość wystąpienia z OP.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące tego, w jaki sposób utworzono OP i w jaki sposób podjęto decyzję o udzieleniu uznania (lit. d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.2. Przestrzeganie regulaminu wewnętrznego (art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie musi przestrzegać poniższych zasad dotyczących wewnętrznego funkcjonowania określonych w art. 17 rozporządzenia w sprawie WOR oraz zasad przyjętych w odniesieniu do ich stosowania:

- przestrzeganie przez członków zasad przyjętych przez daną organizację (jeżeli chodzi o eksploatację i produkcję produktów rybołówstwa i obrót nimi) (art. 17 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR);
- brak dyskryminacji wśród członków (np. ze względu na narodowość, siedzibę) (art. 17 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR);
- nałożenie obowiązku składek finansowych od członków w celu finansowania organizacji (art. 17 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR);

- demokratyczne funkcjonowanie umożliwiające członkom nadzór nad ich organizacją i jej decyzjami (art. 17 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR);
- nakładanie skutecznych, odstrasżających i proporcjonalnych sankcji za naruszenia obowiązków określonych w przepisach wewnętrznych (art. 17 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR);
- określenie zasad dotyczących przyjmowania nowych członków oraz wykluczania członków (art. 17 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR);
- określenie zasad rachunkowych i budżetowych niezbędnych do zarządzania organizacją (art. 17 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR).

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące wewnętrznego funkcjonowania organizacji, w tym wyjaśnienie, w jaki sposób organizacja będzie gwarantować przestrzeganie przez jej członków wszelkich zasad, których nie określono w akcie założycielskim (lit. a), b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.3. Reprezentatywność (art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie musi być wystarczająco aktywna gospodarczo na terytorium danego państwa członkowskiego lub jego części (np. w odniesieniu do liczby członków lub wielkości produkcji zbywalnej).

Ani w rozporządzeniu w sprawie WOR, ani w aktach wykonawczych do niego nie określono minimalnych poziomów reprezentatywności. Ocenę tego aspektu, w tym podjęcie decyzji o określeniu szczegółowych kryteriów, pozostawia się zatem właściwemu organowi krajowemu, który podejmie ją w oparciu o sytuację w państwie członkowskim i uwzględniając szczególną sytuację sektora (np. tradycyjnego łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego, zob. art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR).

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące reprezentatywności OP. Informacje te powinny obejmować szczegółowy opis działalności OP, obszaru jej działalności i produktów. Może pojawić się konieczność dostosowania formatu i rodzaju przedkładanych informacji do (ewentualnych) wymogów szczegółowych określonych przez zainteresowane państwo członkowskie (lit. e) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.4. Osobowość prawna, prowadzenie działalności i siedziba główna (art. 14 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie musi mieć osobowość prawną na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego, prowadzić działalność i posiadać swoją oficjalną siedzibę główną na terytorium tego państwa członkowskiego. Wymóg ten umożliwia OP korzystanie z praw i podleganie obowiązkom, które są właściwe dla takiej organizacji, i sprawia, że nie jest ona związana prawami i obowiązkami jej członków.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać dowód uzyskania osobowości prawnej (statut OP wraz z dokumentacją potwierdzającą uzyskanie zezwolenia administracyjnego od właściwego organu bądź

rejestrację lub certyfikację przez właściwy organ lub też jakikolwiek inny dokument tego rodzaju akceptowalny dla państwa członkowskiego lub przez nie akceptowany) oraz informacje na temat prowadzenia działalności przez OP i jej siedziby głównej. We wniosku należy również wskazać imiona i nazwiska osób upoważnionych do działania w imieniu organizacji (lit. a), c) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.5. Zdolność do realizowania celów (art. 14 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie musi być w stanie realizować cele określone w art. 7 rozporządzenia w sprawie WOR (w przypadku OP) lub w art. 10 rozporządzenia w sprawie WOR (w przypadku ZOP). Warunek ten wiąże się z kluczową rolą, jaką organizacje zawodowe uznane w ramach WOR odgrywają w realizacji celów WPRyb i WOR. Jeżeli OP nie jest w stanie zrealizować tych celów, nie powinna otrzymać uznania.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać wyjaśnienie, w jaki sposób OP będzie realizować cele wskazane w rozporządzeniu w sprawie WOR, a w szczególności należy przedstawić dowody potwierdzające, że OP jest w stanie realizować swoje cele i dysponuje odpowiednią zdolnością techniczną, oraz opisać środki, jakie OP zamierza zastosować, i sposób stosowania tych środków (lit. d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.6. Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 14 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie musi spełnić reguły konkurencji, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia w sprawie WOR. W art. 40 rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono zasadę ogólną, zgodnie z którą unijne reguły konkurencji mają zastosowanie do porozumień, decyzji i praktyk, które dotyczą produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi.

Zgodność z rynkiem wewnętrznym

Przy ocenie złożonego przez OP wniosku o uznanie należy zwrócić uwagę na zawarte przez nią porozumienia, jej decyzje i ustalone praktyki. Należy poddać je ocenie pod kątem zgodności z art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, w których wymieniono przykładowe sytuacje uznawane za niezgodne z rynkiem wewnętrznym:

Art. 101 ust. 1 TFUE	Art. 102 TFUE
Porozumienia między przedsiębiorstwami, decyzje związków przedsiębiorstw oraz praktyki uzgodnione , a w szczególności te, które polegają na: a) ustalaniu w sposób bezpośredni lub pośredni cen zakupu lub sprzedaży albo innych warunków transakcji; b) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji, rynków, rozwoju technicznego lub inwestycji; c) podziale rynków lub źródeł zaopatrzenia; d) stosowaniu wobec partnerów handlowych	Wszelkie nadużywanie przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw pozycji dominującej , które polega w szczególności na: a) narzucaniu w sposób bezpośredni lub pośredni niesłusznym cen zakupu lub sprzedaży albo innych niesłusznym warunków transakcji; b) ograniczaniu produkcji, rynków lub rozwoju technicznego ze szkodą dla konsumentów; c) stosowaniu wobec partnerów handlowych

<p>nie równych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;</p> <p>e) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez pozostałych partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaje handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.</p>	<p>nie równych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;</p> <p>d) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez pozostałych partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaje handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.</p>
--	--

Jeżeli porozumienia, decyzje i praktyki OP nie naruszają postanowień art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, uznaje się je za zgodne z rynkiem wewnętrznym, ponieważ nie zapobiegają one konkurencji, nie ograniczają jej ani nie zakłócają. Porozumienia, decyzje i praktyki nie są objęte postanowieniami art. 101 ust. 1 TFUE ani art. 102 TFUE również wtedy, gdy nie mają wpływu na handel między państwami członkowskimi. W związku z tym nie naruszają one unijnych reguł konkurencji.

Wyjątki od stosowania reguł konkurencji

Niektóre porozumienia dotyczące ustanowienia OP lub wewnętrzne zasady regulujące jej działanie mogą prowadzić do ograniczenia konkurencji. Państwo członkowskie musi zbadać tę kwestię na etapie uznawania. Ma to zastosowanie na przykład w sytuacji, gdy wewnętrzne zasady OP dotyczące eksploatacji produktów rybołówstwa (art. 17 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR) służą kontrolowaniu produkcji. Na mocy art. 101 ust. 1 TFUE praktyka ta jest co do zasady zakazana. Ponieważ jednak zasady te są konieczne do realizacji celów WPRyb i WOR (a zatem celów określonych w art. 39 TFUE), praktyka taka może pod pewnymi warunkami zostać objęta wyjątkiem od stosowania reguł konkurencji. Tego rodzaju wyjątek ma zastosowanie wyłącznie do praktyk objętych art. 101 ust. 1 TFUE. Nie jest możliwe zastosowanie wyjątku od zakazu nadużywania pozycji dominującej wynikającego z art. 102 TFUE.

W traktatach i w prawie wtórnym przewidziano dwa wyjątki od stosowania art. 101 ust. 1 TFUE:

1. **Art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR:** jeżeli porozumienia, decyzje lub praktyki OP odpowiadają którejkolwiek z sytuacji opisanych w art. 101 ust. 1 TFUE, można zapewnić ich zgodność z prawem w drodze wyjątku od stosowania reguł konkurencji określonego w art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR.

W art. 41 określono warunki szczegółowe, zgodnie z którymi porozumienia, decyzje i praktyki OP można objąć wyjątkiem od stosowania reguł konkurencji. Przedmiotowe porozumienia, decyzje i praktyki:

- a) muszą być niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie mogą zakładać istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
- c) nie mogą prowadzić do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie mogą wykluczać konkurencji; oraz
- e) nie mogą eliminować konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

Praktyki, które służą przykładowo ustaleniu cen, wykluczeniu konkurencji lub podziału rynku, są nie do przyjęcia niezależnie od okoliczności.

Warunki określone w art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR są łączne. Oznacza to, że wszystkie te warunki muszą być spełnione. Poniżej (pkt 3.1.6.1–3.1.6.5) wyjaśniono sposób sprawdzenia, czy każdy z warunków jest spełniony;

2. **Art. 101 ust. 3 TFUE:** ogólny wyjątek od stosowania reguł konkurencji przewidziano również w art. 101 ust. 3 TFUE⁷. Wyjątek ten – w przeciwieństwie do art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR – ma jednak charakter ogólny i nie uwzględnia specyfiki WPRyb.

3.1.6.1. Porozumienia, decyzje i praktyki są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE (art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem każdy wyjątek od stosowania ogólnych reguł konkurencji na podstawie art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR należy interpretować zawężająco⁸ i stosować wyłącznie do przypadków, w których porozumienia, decyzje lub praktyki sprzyjają realizacji wszystkich celów określonych w art. 39 TFUE⁹. W razie konfliktu pomiędzy różnymi celami określonymi w art. 39 TFUE lub w przypadku gdy nie można w pełni osiągnąć wszystkich tych celów jednocześnie, powinna przynajmniej istnieć możliwość pogodzenia tych celów i zapewnienia, aby realizacja jednego z nich nie odbywała się ze szkodą dla innego¹⁰.

Europejskie sądy potwierdziły również, że porozumienia, decyzje i praktyki można wyłączyć ze stosowania reguł konkurencji, między innymi powołując się na fakt, iż są one **niezbędne** do osiągnięcia celów wymienionych w art. 39 TFUE¹¹. Zasadę tę odzwierciedlono również w art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR. W związku z tym wszystkie pięć celów określonych w art. 39 TFUE należy uwzględnić i przeanalizować oddzielnie. Przedmiotowe porozumienie, decyzję lub praktykę należy ocenić pod kątem każdego celu.

Ocena musi doprowadzić do wniosku, że porozumienia, decyzje i praktyki OP są niezbędne do osiągnięcia poniższych celów.

Art. 39 ust. 1 lit. a) Zwiększenie wydajności rolnictwa przez wspieranie postępu technicznego, racjonalny rozwój produkcji rolnej, jak również optymalne wykorzystanie czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej.

⁷ W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji dotyczących wyjątku na podstawie art. 101 ust. 3 TFUE, zob. komunikat Komisji – zawiadomienie – wytyczne w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu (2004/C 101/08), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2807%29&from=EN>

⁸ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1995 r. w sprawie C-399/93 Oude Luttikhuis, ECLI:EU:C:1995:434, p. 23.

⁹ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 maja 1975 r. w sprawie C-71/74 Frubo przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1975:61, s. 22.

¹⁰ Zob. wyrok Sądu z dnia 14 maja 1997 r. w sprawach połączonych T-70/92 i T-71/92, ECLI:EU:T:1997:69, s. 153.

¹¹ Zob. wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:2006:391, s. 199. Koncepcję niezbędności wprowadzono po raz pierwszy w rozporządzeniu Rady EWG nr 26 dotyczącym stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi, Dz.U. 30 z 20.4.1962, s. 993.

W świetle WPRyb porozumienia, decyzje i praktyki muszą być niezbędne do zapewnienia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo oraz efektywna ekonomicznie i społecznie (art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa¹²).

Art. 39 ust. 1 lit. b) Zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie.

W odniesieniu do WPRyb porozumienia, decyzje i praktyki muszą być niezbędne do „zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności rybackiej (lub zależnej od akwakultury), zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rybołówstwie (lub w akwakulturze)”.

Art. 39 ust. 1 lit. c) Stabilizacja rynków.

Art. 39 ust. 1 lit. d) Zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw.

Ze względu na specyfikę WPRyb porozumienia, decyzje i praktyki muszą być niezbędne do zapewnienia zrównoważonej eksploatacji zasobów, aby zagwarantować dostępność dostaw żywności w perspektywie długoterminowej (art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa).

Art. 39 ust. 1 lit. e) Zapewnienie rozsądnych cen w dostawach dla konsumentów.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące porozumień, decyzji i praktyk OP, która występuje o uznanie. We wniosku o uznanie należy wyjaśnić, dlaczego takie porozumienia, decyzje i praktyki są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE. W wyjaśnieniu należy wykazać, że realizacja tych celów nie byłaby możliwa w braku takich zasad. W analizie należy oddzielnie zbadać każdy cel określony w art. 39 TFUE (lit. b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.6.2. Porozumienia, decyzje i praktyki nie zakładają istnienia obowiązku stosowania identycznych cen (art. 41 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zakaz ustalania cen lub zgadzania się na stosowanie identycznych cen stanowi jedną z reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 ust. 1 TFUE, którą stosuje się bez wyjątku. W żadnym wypadku OP nie może przyjąć zasady, która skutkowałaby stosowaniem identycznych cen przez jej członków.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W informacjach dotyczących porozumień, decyzji i praktyk OP należy wykazać, że żadne z tych działań nie prowadzi do ustalania cen (lit. b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.6.3. Porozumienia, decyzje i praktyki nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie (art. 41 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

¹² Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22 (zob. pełne odesłanie w przypisie 2).

Podział rynku odnosi się do praktyk, których celem pośrednim lub bezpośrednim jest ograniczenie terytorium, na którym można sprzedawać produkty, lub ograniczenie grupy/rodzaju klientów, którym można je sprzedawać. Producenci muszą zachować prawo do decydowania o tym, gdzie i komu sprzedają swoje towary.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W informacjach dotyczących porozumień, decyzji i praktyk OP należy wykazać, że swoboda producentów w zakresie sprzedaży jest nieograniczona zarówno pod względem rynku geograficznego, jak i grupy/rodzaju potencjalnych nabywców (lit. b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013). Wytyczne dotyczące definicji rynku właściwego podano w ramce w pkt 3.1.6.5.

3.1.6.4. Porozumienia, decyzje i praktyki nie wykluczają konkurencji (OP) (art. 41 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Warunek ten służy zapewnieniu, aby porozumienia, decyzje i praktyki OP nie wykraczały poza to, czego wymaga realizacja celów WPRyb i WOR, i aby nie wywierały negatywnego wpływu na konkurencję, a tym samym na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Warunek ten zabezpiecza konkurencję pomiędzy producentami i procesy konkurencyjne.

3.1.6.5. Porozumienia, decyzje i praktyki nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów (art. 41 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

Warunek ten uzupełnia poprzedni, ale dotyczy określonego produktu lub określonych produktów, które wytwarza OP.

Przy ocenie obu tych warunków należy uwzględniać faktyczną lub potencjalną konkurencję¹³. Analiza musi zatem służyć sprawdzeniu, czy na rynku danego produktu lub rynku w rozumieniu geograficznym istnieją faktyczne i potencjalne bariery/ograniczenia. Spełnienie tych warunków należy weryfikować dla każdego przypadku z osobna, uwzględniając specyficzne cechy właściwego rynku danego produktu i rynku w rozumieniu geograficznym.

Weryfikacja spełnienia warunków określonych w pkt 3.1.6.4 i 3.1.6.5

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące porozumień, decyzji i praktyk OP, która występuje o uznanie, oraz szczegóły jej działalności. Informacje te powinny umożliwić ocenę spełnienia warunków określonych w pkt 3.1.6.4 i 3.1.6.5. Rynek właściwy należy ustalić na podstawie dwóch kryteriów: (i) właściwego **rynku produktowego** oraz (ii) właściwego **rynku geograficznego**.

(i) W odniesieniu do właściwego rynku produktowego na podstawie informacji należy wykazać substytucyjność z innymi produktami. Produkty te należy określić na podstawie np. podobnych właściwości, ceny, zastosowania lub postrzegania przez konsumentów.

¹³ Pojęcie potencjalnej konkurencji odnosi się do przedsiębiorstw, które jeszcze nie konkurują na rynku właściwym. Wytyczne dotyczące oceny potencjalnej konkurencji można znaleźć w obwieszczeniu Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (97/C 372/03).

(ii) W odniesieniu do właściwego rynku geograficznego w ocenie należy wskazać obszar, na którym warunki konkurencji są jednolite. W tym celu należy poddać ocenie następujące aspekty:

- Czy dostawy i zakupy można kierować na inne obszary bez ograniczeń lub bez ponoszenia znacznych kosztów?
- Czy popyt jest ograniczony do lokalnych produktów czy też obejmuje produkty wytwarzane w danym państwie członkowskim lub nawet produkty przywożone? Przydatnymi wskaźnikami są dane dotyczące przywozu produktu lub produktów spoza UE i z innych państw UE oraz informacje o sprzedaży w danym państwie członkowskim.

Na podstawie tych aspektów w ocenie należy wykazać, że porozumienia, decyzje i praktyki nie wykluczają konkurencji i nie mają wpływu na znaczną część danego rynku. Aby sprawdzić, czy warunek określony w pkt 3.1.6.5 jest spełniony, należy wziąć pod uwagę wyłącznie rynek geograficzny, ponieważ uwzględnia się jedynie określone produkty wytworzone przez daną OP (a nie wszystkie produkty substytucyjne, jak w pkt 3.1.6.4) (lit. b), d) i e) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Wytyczne dotyczące oceny tych aspektów można znaleźć w obwieszczeniu Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (97/C 372/03) oraz w komunikacie Komisji dotyczącym wytycznych w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu (2004/C 101/08)¹⁴.

3.1.7. Nadużywanie pozycji dominującej (art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)

OP występująca o uznanie nie może nadużywać pozycji dominującej na danym rynku.

Zajmowanie pozycji dominującej samo w sobie nie jest niezgodne z prawem. Przedsiębiorstwo dominujące ma prawo konkurować na tych samych warunkach co każde inne przedsiębiorstwo. Na przedsiębiorstwie dominującym spoczywa szczególny obowiązek polegający na zapewnieniu, aby jego działalność nie zakłócała konkurencji, co wiąże się z unikaniem działań, do których przykładowo zaliczają się ustalanie cen poniżej kosztów produkcji (praktyka rażącego zaniżania cen) lub ustanawianie zbyt wysokich cen¹⁵. Spełnienie tych warunków należy weryfikować dla każdego przypadku z osobna, uwzględniając specyficzne cechy danego rynku.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące porozumień, decyzji i praktyk OP, która występuje o uznanie, oraz szczegóły jej działalności. Informacje powinny umożliwiać określenie lub wykluczenie istnienia pozycji dominującej na wskazanym właściwym rynku produktowym lub geograficznym (wytyczne podano w poprzednim warunku) oraz ocenę tego, czy OP nadużywa pozycji dominującej.

Przy ocenie, czy OP zajmuje pozycję dominującą, przydatnymi wskaźnikami są takie aspekty jak udział w rynku czy reprezentatywność. Na podstawie doświadczenia można przyjąć, że im większy

¹⁴ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209\(01\)&from=PL](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209(01)&from=PL)
[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427\(07\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427(07)&from=EN)

¹⁵ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 9 listopada 1983 r. w sprawie C-322/81 Michelin przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1983:313. W wyrokach unijnych sądów regularnie powtarza się, że w art. 102 nałożono na przedsiębiorstwa dominujące obowiązki, którymi nie są obciążone przedsiębiorstwa niedominujące.

udział w rynku i im dłuższy czas posiadania tego udziału, tym większe prawdopodobieństwo, że jest to wstępna przesłanka istnienia pozycji dominującej. Zasadniczo Komisja uważa, że niskie udziały w rynku są zazwyczaj dobrym wskaźnikiem braku znaczącej pozycji rynkowej. Jak pokazuje doświadczenie Komisji, jeżeli przedsiębiorstwo dysponuje udziałem w rynku wynoszącym mniej niż 40%, prawdopodobnie nie zajmuje ono pozycji dominującej. Założenie to należy jednak sprawdzić pod kątem specyficznej struktury rynku, ponieważ mogą wystąpić szczególne przypadki poniżej tego progu, w których podmioty konkurujące nie są w stanie skutecznie ograniczać działań przedsiębiorstwa dominującego. Trybunał Sprawiedliwości UE wskazał dalej, że o ile nie występują wyjątkowe okoliczności, można przyjąć, iż przedsiębiorstwo zajmuje pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku nieprzerwanie utrzymuje się na poziomie powyżej 50%¹⁶.

Inne aspekty, które można przeanalizować, obejmują łatwość, z jaką inne przedsiębiorstwa mogą wejść na rynek, istnienie wyrównawczej siły nabywczej, całkowity rozmiar i ogólną siłę grupy i zasobów oraz stopień, w jakim jest ona obecna na kilku poziomach łańcucha dostaw (integracja wertykalna).

Informacje podane we wniosku powinny prowadzić do stwierdzenia, że OP – jeżeli zajmuje pozycję dominującą – nie nadużywa swojej pozycji i nie działa w sposób, który prowadzi do stosowania praktyk antykonkurencyjnych (lit. b), d) i e) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Wytyczne dotyczące oceny tego aspektu podano w szczególności w komunikacie Komisji – wytycznych w sprawie priorytetów, którymi Komisja będzie się kierować przy stosowaniu art. 82 Traktatu WE w odniesieniu do szkodliwych działań o charakterze praktyki wyłączającej, podejmowanych przez przedsiębiorstwa dominujące (2009/C 45/02)¹⁷.

3.1.8. Informacje dotyczące członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania (art. 14 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR)

Występująca o uznanie OP musi przedstawić informacje dotyczące członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania. Informacje te są niezbędne, aby umożliwić właściwemu organowi krajowemu ocenę reprezentatywności OP oraz przestrzeganie przez nią zasad wewnętrznego funkcjonowania.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania OP (lit. a), b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

¹⁶ Zob. wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 lipca 1991 r. w sprawie C-62/86 AKZO Chemie BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1991:286, s. 60.

¹⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC0224%2801%29&from=PL>

3.2. Warunki uznania organizacji międzybranżowych

3.2.1. Przestrzeganie zasad dotyczących wewnętrznego funkcjonowania (art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.2.

3.2.2. Reprezentatywność (art. 16 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

OM występująca o uznanie musi odpowiadać za znaczną część działalności produkcyjnej oraz działalności przetwórczej lub handlowej, lub obu tych działalności, w dziedzinie produktów rybołówstwa i akwakultury (przetworzonych bądź nieprzetworzonych).

W celu uzyskania dalszych informacji zob. pkt 3.1.3.

3.2.3. Zaangażowanie w produkcję i przetwarzanie produktów lub obrót nimi (art. 16 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

OM występująca o uznanie nie może sama być zaangażowana w produkcję i przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury (przetworzonych bądź nieprzetworzonych) ani w obrót nimi. Warunek ten oznacza, że OM musi prowadzić działalność inną niż działalność jej członków oraz że działalność taka nie powinna wiązać się z produkcją, przetwarzaniem ani obrotem.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać informacje dotyczące działalności OM i jej statutu. W statucie powinien znaleźć się wykaz działań, w które grupa zamierza się zaangażować (lit. a) załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.4. Osobowość prawna, prowadzenie działalności i siedziba główna (art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.4.

3.2.5. Zdolność do realizowania celów (art. 16 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

OM występująca o uznanie musi być w stanie realizować cele określone w art. 12 rozporządzenia w sprawie WOR.

W celu uzyskania dalszych informacji zob. pkt 3.1.5.

3.2.6. Interesy konsumentów (art. 16 ust. 1 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR)

OM występująca o uznanie musi uwzględniać interesy konsumentów.

Warunek ten należy interpretować w kontekście art. 169 TFUE, zgodnie z którym Unia przyczynia się do ochrony interesów gospodarczych konsumentów i do wspierania ich prawa do informacji. Jest to

spowodowane faktem, że zaufanie konsumentów postrzega się jako kluczowy element rozwoju rynku wewnętrznego UE. Ponieważ cele OM są związane z poprawą koordynacji i warunków udostępniania produkty rybołówstwa i akwakultury na rynku UE, w jej działaniach należy uwzględnić interesy konsumenta UE.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o uznanie powinien zawierać wyjaśnienie tego, w jaki sposób interesy konsumentów zostaną uwzględnione w działalności OM (lit. a), b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.7. Prawidłowe funkcjonowanie WOR (art. 16 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR)

Uznanie OM nie może utrudniać funkcjonowania WOR. W związku z tym OM może zostać uznana jedynie wtedy, gdy jej działalność jest zgodna z celami WOR.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

We wniosku o uznanie należy wykazać, w jaki sposób OM przyczynia się do realizacji celów WOR. We wniosku należy również wykazać, że działalność prowadzona przez OM nie stoi w sprzeczności z przepisami rozporządzenia w sprawie WOR (lit. a) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.8. Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 16 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie WOR)

Ogólne wyjaśnienie dotyczące stosowania reguł konkurencji przedstawiono w pkt 3.1.6.

Porozumienia, decyzje i praktyki OM mogą zostać objęte wyjątkiem od stosowania reguł konkurencji, jeżeli:

- a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie pociągają za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;
- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów; oraz
- f) nie ograniczają konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb.

Warunki te są łączne. Oznacza to, że wszystkie te warunki muszą być spełnione. Poniżej (pkt 3.2.8.1–3.2.8.6) wyjaśniono zasady dotyczące sprawdzania, czy każdy z warunków jest spełniony.

3.2.8.1. Porozumienia, decyzje i praktyki są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE (art. 41 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.6.1.

3.2.8.2. Porozumienia, decyzje i praktyki nie pociągają za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych (art. 41 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.6.2.

3.2.8.3. Porozumienia, decyzje i praktyki nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie (art. 41 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.6.3.

3.2.8.4. Porozumienia, decyzje i praktyki nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji (art. 41 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Ustanowienie OM nie może prowadzić do antykonkurencyjnej dyskryminacji.

Warunek ten należy interpretować w świetle stosunków wertykalnych ustanowionych między członkami OM; określono w nim również zasadę, zgodnie z którą porozumienia, decyzje i praktyki nie stosują nierównych warunków, które stwarzają jakimkolwiek partnerom handlowym niekorzystne warunki konkurencji, wpływając tym samym na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przykładowo różnice w cenach stosowanych wobec partnerów handlowych muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych okoliczności (np. różnic w kosztach wysyłki), ponieważ w przeciwnym razie mogą zostać uznane za niezgodne z unijnymi regułami konkurencji.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W informacjach dotyczących zasad obowiązujących w ramach grupy należy wykazać, że odnoszą się one wyłącznie do wskazanych aspektów i nie prowadzą do dyskryminacji partnerów handlowych, stwarzając im niekorzystne warunki konkurencji (lit. b) i d) załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Wytyczne dotyczące oceny tego aspektu można znaleźć w zawiadomieniu Komisji – Wytyczne w sprawie pojęcia wpływu na handel zawartego w art. 81 i 82 Traktatu (2004/C 101/07)¹⁸.

3.2.8.5. Porozumienia, decyzje i praktyki nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów (art. 41 ust. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.6.5.

3.2.8.6. Porozumienia, decyzje i praktyki nie ograniczają konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb (art. 41 ust. 2 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR)

¹⁸ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427\(06\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427(06)&from=EN), zob. w szczególności pkt 82.

Zob. przez analogię pkt 3.1.6.4., aby uzyskać wytyczne na temat sposobu sprawdzenia, czy warunek ten jest spełniony. W tym celu wykorzystuje się tę samą procedurę co w przypadku OP, ale ciężar dowodu spoczywający na OM jest większy, ponieważ OM musi wykazać, że wszelkie ograniczenia konkurencji wynikające z porozumień, decyzji i praktyk są niezbędne do realizacji celów WPRyb.

Sprawdzenie, czy spełnione są warunki określone w pkt 3.2.8.5 i 3.2.8.6

Zob. opis przedstawiony w pkt 3.1.6.4 i 3.1.6.5. Warunki mające zastosowanie do OP stosuje się również do OM, chociaż w odwrotnej kolejności.

4. Procedura

Format wniosku

W załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013 wprowadzono format, który OP/OM ubiegająca się o uznanie musi zastosować w swoim wniosku składanym w danym państwie członkowskim.

Termin na udzielenie odpowiedzi przez państwo członkowskie

Dane państwo członkowskie – po sprawdzeniu, czy wszystkie warunki wyszczególnione w art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR są spełnione – musi powiadomić występującą z wnioskiem OP/OM o swojej decyzji oraz, w stosownych przypadkach, podać jej uzasadnienie. Termin na powiadomienie wynosi trzy miesiące od dnia otrzymania wniosku (art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Kontrole

OP/OM muszą stale spełniać warunki określone w art. 14, 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WOR. Państwa członkowskie mają obowiązek prowadzenia kontroli w regularnych odstępach czasu, aby zagwarantować spełnienie warunków również po udzieleniu uznania. W przypadku OP kontrole te powinny również służyć sprawdzeniu, czy obowiązki ustanowione w art. 28 rozporządzenia w sprawie WOR (Plany produkcji i obrotu) są wypełniane. W przypadku niewypełniania obowiązków uznanie może zostać wycofane. W takiej sytuacji państwo członkowskie powiadamia daną OP/OM i wyznacza jej dwumiesięczny termin na przedstawienie uwag (art. 18 rozporządzenia w sprawie WOR i art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Ani w rozporządzeniu w sprawie WOR, ani w aktach wykonawczych do niego nie określono ram czasowych tego rodzaju kontroli. Decyzja o częstotliwości kontroli należy do danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że kontrole są przeprowadzane w regularnych odstępach czasu i że zapewniają tym samym monitorowanie nieprzerwanego spełniania odpowiednich warunków.

Komisja może również przeprowadzać kontrole, aby upewnić się, że procedura uznania OP/OM została przeprowadzona we właściwy sposób. W razie niezgodności Komisja żąda, w stosownych przypadkach, od danego państwa członkowskiego, aby wycofało uznanie (art. 20 rozporządzenia w sprawie WOR).

Załącznik I.I – Podsumowanie informacji, które powinny zawierać wnioski o uznanie organizacji producentów, na podstawie formatu określonego w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.

- a) statut organizacji producentów;**
- b) regulamin wewnętrzny zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;**
- c) nazwiska osób upoważnionych do działania na rzecz i w imieniu organizacji producentów;**
- d) dowody, że organizacja producentów spełnia warunki ustanowione w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013:**
 - dowody na dobrowolny charakter członkostwa i dowód (w postaci protokołu posiedzenia lub podobnego dokumentu) podjęcia demokratycznej decyzji o wystąpieniu o uznanie;
 - w stosownych przypadkach informacje dotyczące wewnętrznego funkcjonowania uzupełniające informacje podane w lit. a) i b);
 - dowód nabycia osobowości prawnej;
 - dowody na to, że grupa może realizować cele OP;
 - dowody na przestrzeganie reguł konkurencji oraz – w przypadku wyjątków od stosowania tych reguł – w szczególności dowody potwierdzające:
 - niezbędność zasady z punktu widzenia realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
 - sprawdzenie, że zasada nie zakłada istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
 - sprawdzenie, że zasada nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że zasada nie wyklucza konkurencji;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że zasada nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.
 - informacje dotyczące porozumień, decyzji i praktyk grupy uzupełniające informacje podane w lit. a) i b);
 - informacje dotyczące członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania;
- e) szczegółowy opis działań prowadzonych przez organizację producentów, w tym obszar działań oraz produkty rybołówstwa i akwakultury, w odniesieniu do których wystąpiono o uznanie:**
 - informacje dotyczące reprezentatywności – dostosowane do wymogów szczegółowych określonych przez państwo członkowskie;
 - informacje dotyczące działalności (obszaru, produktów).

Załącznik I.I – Podsumowanie informacji, które powinny zawierać wnioski o uznanie organizacji międzybranżowych, na podstawie formatu określonego w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.

- a) **statut organizacji międzybranżowej;**
w tym informacje dotyczące działalności, w jaką grupa może się angażować;
- b) **regulamin wewnętrzny zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;**
- c) **nazwiska osób upoważnionych do działania na rzecz i w imieniu organizacji międzybranżowej;**
- d) **dowody, że organizacja międzybranżowa spełnia warunki ustanowione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013:**
- w stosownych przypadkach informacje dotyczące wewnętrznego funkcjonowania uzupełniające informacje podane w lit. a) i b);
 - dowód nabycia osobowości prawnej;
 - dowody na to, że grupa może realizować cele OM;
 - dowody na to, że grupa uwzględnia interesy konsumentów w swojej działalności (w razie potrzeby oprócz informacji podanych w lit. a) i b));
 - dowody na to, że działalność prowadzona przez grupę nie stoi w sprzeczności z WOR (w razie potrzeby oprócz informacji podanych w lit. a) i b));
 - przestrzeganie reguł konkurencji oraz – w przypadku wyjątków od stosowania tych reguł – w szczególności dowody potwierdzające:
 - niezbędność zasady z punktu widzenia realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
 - sprawdzenie, że zasada nie zakłada istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
 - sprawdzenie, że zasada nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
 - analizę wykazującą, że zasada nie wyklucza konkurencji;
 - analizę wykazującą, że zasada nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
- e) **szczegółowy opis działań prowadzonych przez organizację międzybranżową, w tym obszar działań oraz produkty rybolówstwa i akwakultury, w odniesieniu do których wystąpiono o uznanie:**
- informacje dotyczące reprezentatywności – dostosowane do wymogów szczegółowych określonych przez państwo członkowskie;
 - informacje dotyczące działalności (obszaru, produktów).

CZEŚĆ II – WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA PRZEPISÓW ROZDZIAŁU II SEKCJA III ROZSZERZENIE ZASAD

W rozdziale II sekcja II rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono warunki, ograniczenia i procedurę rozszerzania przez państwa członkowskie zasad uzgodnionych przez OP/OM na podmioty niebędące członkami. Format i procedurę, które należy stosować przy powiadamianiu Komisji o planowanym rozszerzeniu zasad, określono w art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.

W niniejszej części wyjaśniono cel sekcji III i rolę zaangażowanych podmiotów oraz opisano, w jaki sposób należy ocenić wnioski o rozszerzenie zasad na podmioty niebędące członkami na podstawie warunków określonych w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR.

1. Cel rozszerzenia zasad na podmioty niebędące członkami

Rozszerzenie zasad uzgodnionych przez OP/OM na podmioty niebędące członkami jest jednym z narzędzi umożliwiających realizację celów WPRyb i celów WOR w sposób, który najlepiej odpowiada lokalnym potrzebom. Podejmując decyzję o rozszerzeniu zasad OP/OM na podmioty niebędące członkami, państwa członkowskie potwierdzają znaczenie takich zasad dla realizacji celów WPRyb i uznają wkład, jaki zasady te wnoszą w realizację tych celów.

W przypadku OP rozszerzenie zasad na podmioty niebędące członkami jest jednym z narzędzi zapewnienia zrównoważonej działalności przez ustabilizowanie produkcji. Tego rodzaju rozszerzenia służą ograniczeniu zmian w ofercie produktów rybołówstwa i akwakultury, np. pod kątem ich ilości i rozmiaru, oraz dają podstawę do stabilniejszej produkcji przez cały rok.

W przypadku OM rozszerzenie zasad na podmioty niebędące członkami ma przyczynić się do poprawy warunków obrotu produktami rybołówstwa i akwakultury w całym łańcuchu dostaw.

2. Rola zaangażowanych podmiotów

W procedurę prowadzącą do rozszerzenia zasad zaangażowane są trzy podmioty: OP/OM występująca z wnioskiem, państwo członkowskie, w którym OP/OM ma siedzibę i jest reprezentatywna, oraz Komisja Europejska.

Główną rolę w rozszerzeniu zasad odgrywa OP/OM. Uzgadnia ona zasady w ramach swojej struktury, co czyni je wiążącymi dla wszystkich jej członków. Jeżeli OP/OM uzna, że uzgodniona zasada jest niezbędna do realizacji celów WPRyb i WOR, może zwrócić się o rozszerzenie tej zasady na wszystkich producentów / wszystkie podmioty gospodarcze w obrębie obszaru, na którym jest reprezentatywna. Zadaniem OP/OM jest wykazanie, że warunki wyszczególnione w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR są spełnione.

Państwo członkowskie, które otrzymuje od OP/OM wnioski o rozszerzenie zasad, jest odpowiedzialne za ocenę, czy rozszerzenie zasad objęte wnioskiem jest zgodne z warunkami określonymi w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR. Po przeprowadzeniu wszystkich kontroli i pozytywnej ocenie wniosku państwo członkowskie musi powiadomić Komisję o swoim zamiarze rozszerzenia proponowanej zasady.

Po otrzymaniu powiadomienia od państwa członkowskiego Komisja musi podjąć decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia proponowanego rozszerzenia zasad. W tym celu Komisja weryfikuje treść powiadomienia otrzymanego od państwa członkowskiego i sprawdza, czy przeprowadzono odpowiednie badania i analizy, aby upewnić się, że spełniono warunki określone w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR. Po zatwierdzeniu rozszerzenia zasad Komisja może przeprowadzać kontrole w celu sprawdzenia, czy rozszerzenie jest zgodne z warunkami zatwierdzenia. W przypadku stwierdzenia, że rozszerzana zasada jest niezgodna z wymogami określonymi w rozporządzeniu w sprawie WOR, Komisja może wycofać zatwierdzenie.

3. Warunki rozszerzenia zasad i jego zatwierdzenia

W art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono warunki, jakie zasada musi spełniać, aby możliwe było jej rozszerzenie na podmioty niebędące członkami. Warunki te opisano poniżej w dwóch odrębnych sekcjach – jednej dla OP/ZOP i jednej dla OM. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR warunki mające zastosowanie do OP stosuje się także do ZOP, o ile nie określono inaczej.

3.1. Warunki rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji producentów

3.1.1. Podmiot składający wniosek (art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)

Wniosek o rozszerzenie zasady musi złożyć OP. Jeżeli zatem państwo członkowskie chce uczynić zasadę uzgodnioną w ramach OP wiążącą dla podmiotów niebędących członkami bez wyraźnego wniosku ze strony OP, musi w tym celu zastosować inne narzędzie niż rozszerzenie zasad.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wniosek o rozszerzenie zasady złożony przez daną OP powinien zostać włączony do powiadomienia dotyczącego zasady, która ma zostać rozszerzona (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.2. Ustanowienie organizacji (art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Konieczne jest, aby OP występująca z wnioskiem o rozszerzenie zasad była ustanowiona na okres przynajmniej jednego roku. W związku z tym w pierwszym roku działalności OP nie może wystąpić z wnioskiem o rozszerzenie zasady uzgodnionej przez jej członków. Warunek ten ma zapewnić, aby OP została ustanowiona na wystarczająco długi okres, pozwalający na zgromadzenie dostatecznych dowodów na poparcie wniosku o rozszerzenie zasady, zanim rozszerzy stosowanie tej zasady na podmioty niebędące członkami.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Powiadomienie dotyczące zasady, która ma zostać rozszerzona, powinno zawierać nazwę i adres pocztowy danej OP oraz datę jej uznania (lit. a) i d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.3. Reprezentatywność (art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR w przypadku OP sektora rybołówstwa i art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie WOR w przypadku OP sektora akwakultury)

W roku poprzedzającym złożenie wniosku o rozszerzenie OP musi odpowiadać za co najmniej:

- **w przypadku OP sektora rybołówstwa:** 55% produkcji sprzedanej w odniesieniu do produktu objętego zasadą na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasady;
- **w przypadku OP sektora akwakultury:** 40% produkcji sprzedanej w odniesieniu do produktu objętego zasadą na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasady.

Do celów obliczania reprezentatywności można wykorzystać wyłącznie kryteria wyszczególnione w art. 22 ust. 2 i art. 22 ust. 3.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wszelkie informacje wymagane dla wykazania, że OP jest reprezentatywna, powinny być zawarte w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona (lit. b) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.4. Środki (art. 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zasada, której rozszerzenie się proponuje, musi dotyczyć jednego z niżej wskazanych środków wyszczególnionych w art. 8 rozporządzenia w sprawie WOR.

Wszystkie OP:

- dostosowują produkcję do wymogów rynkowych (art 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR);
- kierują podażą produktów swoich członków i obrotem tymi produktami (art 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR);
- promują produkty swoich członków w sposób niedyskryminacyjny (art 8 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR).

OP sektora rybołówstwa:

- wspólnie planują działalność połowową i wspólnie zarządzają tą działalnością (art 8 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR);
- unikają przypadkowych połowów i je minimalizują (art 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR).

OP sektora akwakultury:

- promują zrównoważoną akwakulturę (art. 8 ust. 3 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR);
- gromadzą informacje o produktach podlegających obrotowi (art. 8 ust. 3 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR);
- gromadzą informacje środowiskowe (art. 8 ust. 3 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR);
- planują zarządzanie działalnością w zakresie akwakultury swoich członków (art. 8 ust. 3 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR);
- wspierają programy zawodowe w celu promowania produktów zrównoważonej akwakultury (art. 8 ust. 3 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR).

Środki te należy przeanalizować w kontekście celów OP i ZOP. Cele te powinny prowadzić do realizacji celów wskazanych w art. 7 rozporządzenia w sprawie WOR (w przypadku OP) lub w art. 10 rozporządzenia w sprawie WOR (w przypadku ZOP) i przyczyniać się do osiągnięcia celów WOR i WPRyb.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Zasadę oraz środek, który może zostać wdrożony przez OP, należy uwzględnić w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. Należy również wyjaśnić powiązanie między środkiem a celami realizowanymi przez OP (lit. c) i d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.5. Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 25 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zasada, której rozszerzenie się proponuje, musi być zgodna z regułami konkurencji, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia w sprawie WOR. W art. 40 rozporządzenia w sprawie WOR ustanowiono zasadę ogólną, zgodnie z którą unijne reguły konkurencji mają zastosowanie do porozumień, decyzji i praktyk, które dotyczą produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi. W celu uzyskania dalszych informacji na temat przestrzegania tych reguł i wyjątków od ich stosowania zob. część I pkt 3.1.6 dotyczący uznawania organizacji zawodowych.

Jeżeli zasady, które mają zostać rozszerzone, obejmują praktyki zasadniczo zakazane na mocy art. 101 ust. 1 TFUE, ich rozszerzenie można zatwierdzić wyłącznie wtedy, gdy spełniono wszystkie warunki zastosowania wyjątku od stosowania reguł konkurencji określone w art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR.

Spełnienie warunków określonych w art. 41 należy zweryfikować w kontekście danej zasady **rozszerzonej na podmioty niebędące członkami**. Co więcej, zasada uzgodniona w ramach OP powinna być sama w sobie zgodna z regułami konkurencji, jeszcze zanim zostanie rozszerzona na podmioty niebędące członkami.

Aby zasada, która ma zostać rozszerzona, mogła zostać objęta wyjątkiem od stosowania reguł konkurencji na mocy art. 41, musi spełniać następujące warunki:

- a) musi być niezbędna do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie może zakładać istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
- c) nie może prowadzić do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie może wykluczać konkurencji; oraz
- e) nie może eliminować konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

Praktyki, które służą przykładowo ustaleniu cen, wykluczeniu konkurencji lub prowadzą do podziału rynku, są w żadnym przypadku nie do przyjęcia.

Warunki te są łączne. Oznacza to, że wszystkie te warunki muszą być spełnione. Poniżej (pkt 3.1.5.1–3.1.5.5) wyjaśniono sposób sprawdzenia, czy każdy z warunków jest spełniony.

3.1.5.1. Rozszerzenie zasad jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE (art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem każdy wyjątek od stosowania ogólnych reguł konkurencji przewidziany w art. 41 rozporządzenia w sprawie WOR należy interpretować zawężająco¹⁹ i należy go stosować wyłącznie do przypadków, w których porozumienie, decyzja lub praktyka sprzyja realizacji wszystkich celów określonych w art. 39 TFUE²⁰. W razie konfliktu pomiędzy różnymi celami określonymi w art. 39 TFUE lub w przypadku gdy nie można w pełni osiągnąć wszystkich tych celów jednocześnie, powinna przynajmniej istnieć możliwość pogodzenia tych celów i zapewnienia, aby realizacja jednego z nich nie odbywała się ze szkodą dla innego²¹.

Europejskie sądy potwierdziły również, że porozumienia, decyzje i praktyki można wyłączyć ze stosowania reguł konkurencji, między innymi powołując się na fakt, iż są one **niezbędne** do osiągnięcia celów wymienionych w art. 39 TFUE²². Zasadę tę odzwierciedlono również w art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR. W związku z tym wszystkie pięć celów określonych w art. 39 TFUE należy uwzględnić i przeanalizować oddzielnie. Przedmiotowe porozumienie, decyzję lub praktykę należy ocenić pod kątem każdego celu.

Ocena musi doprowadzić do wniosku, że zasada OP jest niezbędna do osiągnięcia poniższych celów.

Art. 39 ust. 1 lit. a) Zwiększenie wydajności rolnictwa przez wspieranie postępu technicznego, racjonalny rozwój produkcji rolnej, jak również optymalne wykorzystanie czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej.

W świetle WPRyb wyjaśnienie powinno koncentrować się na powodach, dla których rozszerzenie zasad jest niezbędne do zapewnienia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo oraz efektywna ekonomicznie i społecznie (art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa²³).

Art. 39 ust. 1 lit. b) Zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie.

W odniesieniu do WPRyb powiadomienie powinno zawierać wyjaśnienie powodów, dla których rozszerzenie zasad jest niezbędne do „zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności rybackiej (lub zależnej od akwakultury), zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rybołówstwie (lub w akwakulturze)”.

Art. 39 ust. 1 lit. c) Stabilizacja rynków.

¹⁹ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1995 r. w sprawie C-399/93 Oude Luttikhuis, ECLI:EU:C:1995:434, p. 23.

²⁰ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 maja 1975 r. w sprawie C-71/74 Frubo przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1975:61, s. 22.

²¹ Zob. wyrok Sądu z dnia 14 maja 1997 r. w sprawach połączonych T-70/92 i T-71/92, ECLI:EU:T:1997:69, s. 153.

²² Zob. wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:2006:391, s. 199. Koncepcję niezbędności wprowadzono po raz pierwszy w rozporządzeniu Rady EWG nr 26 dotyczącym stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi, Dz.U. 30 z 20.4.1962, s. 993.

²³ Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22 (zob. pełne odesłanie w przypisie 4).

Art. 39 ust. 1 lit. d) Zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw.

Ze względu na specyfikę WPRyb w powiadomieniu należy wskazać powody, dla których rozszerzenie zasad jest niezbędne do zapewnienia zrównoważonej eksploatacji zasobów, aby zagwarantować dostępność dostaw żywności w perspektywie długoterminowej (art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa).

Art. 39 ust. 1 lit. e) Zapewnienie rozsądnych cen w dostawach dla konsumentów.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W powiadomieniu należy wyjaśnić powody, dla których rozszerzenie zasady jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE. W analizie należy wykazać, że realizacja celów określonych w art. 39 TFUE nie byłaby możliwa w braku takiego rozszerzenia. W analizie należy zbadać każdy cel oddzielnie. W odniesieniu do celów określonych w art. 39 ust. 1 lit. a), b) i d) wyjaśnienie powinno dotyczyć przede wszystkim aspektów wskazanych powyżej. W przypadku art. 39 ust. 1 lit. c) w powiadomieniu należy wyjaśnić potrzebę rozszerzenia zasad poprzez wskazanie, że w braku takiego rozszerzenia pojawi się np. ryzyko wahań na rynkach. Jeżeli chodzi o art. 39 ust. 1 lit. e), powiadomienie powinno zawierać wyjaśnienie, w jaki sposób rozszerzenie zasad przyczyni się to stabilności cen dla konsumenta końcowego (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.5.2. Rozszerzenie zasad nie zakłada istnienia obowiązku stosowania identycznych cen (art. 41 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

W żadnym wypadku nie można rozszerzyć zasady przyjętej przez OP, jeżeli skutkowałoby to stosowaniem identycznych cen.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W powiadomieniu należy potwierdzić, że zasada, która ma zostać rozszerzona, dotyczy wyłącznie aspektów objętych powiadomieniem (np. ograniczeń wolumenu/wielkości wyładunków w ramach zasad OP) i nie pociąga za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania identycznych cen (ustalania cen) (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.5.3. Rozszerzenie zasad nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie (art. 41 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

Podział rynku odnosi się do praktyk, których celem pośrednim lub bezpośrednim jest ograniczenie terytorium, na którym można sprzedawać produkty, lub ograniczenie grupy/rodzaju klientów, którym można je sprzedawać. Producenci muszą zachować prawo do decydowania o tym, gdzie i komu sprzedają swoje towary.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W powiadomieniu należy potwierdzić, że zasada, która ma zostać rozszerzona, nie prowadzi do jakiegokolwiek formy podziału rynku. W szczególności w powiadomieniu należy wykazać, że zasada nie będzie ograniczać prawa producentów do sprzedaży produktów zarówno pod względem rynku geograficznego, jak i grupy/rodzaju potencjalnych nabywców. W analizie należy również wykazać, że po rozszerzeniu zasady nabywcy zachowają prawo wyboru, gdzie i od kogo będą nabywać produkty (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013). Wytyczne dotyczące definicji rynku właściwego podano w ramce w pkt 3.1.5.5.

3.1.5.4. Rozszerzenie zasad nie wyklucza konkurencji (art. 41 ust. 1 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Warunek ten służy zapewnieniu, aby rozszerzenie zasad nie wykraczało poza to, co jest wymagane do realizacji celów WPRyb i WOR, i aby nie wywierało negatywnego wpływu na konkurencję, a tym samym na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Warunek ten zabezpiecza konkurencję pomiędzy producentami i procesy konkurencyjne.

3.1.5.5. Rozszerzenie zasad nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów (art. 41 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

Warunek ten uzupełnia poprzedni, ale dotyczy określonego produktu, który jest objęty proponowanym rozszerzeniem zasad. Zgodnie z tym warunkiem rozszerzenie zasad nie może eliminować konkurencji w odniesieniu do danego produktu.

Przy ocenie obu tych warunków należy uwzględniać faktyczną lub potencjalną konkurencję²⁴. Analiza musi zatem służyć sprawdzeniu, czy na rynku produktowym lub geograficznym istnieją bariery/ograniczenia, które mogłyby mieć wpływ na faktycznych lub potencjalnych konkurentów. Spełnienie tych warunków należy weryfikować dla każdego przypadku z osobna, uwzględniając specyficzne cechy właściwego rynku produktowego i geograficznego.

Sprawdzenie, czy spełnione są warunki określone w pkt 3.1.5.4 i 3.1.5.5

W powiadomieniu należy ocenić warunki określone w pkt 3.1.5.4 i 3.1.5.5. W tym celu w powiadomieniu należy ustalić rynek właściwy na podstawie dwóch kryteriów: (i) właściwego **rynku produktowego** oraz (ii) właściwego **rynku geograficznego**.

(i) W odniesieniu do właściwego rynku produktowego w powiadomieniu należy wykazać substytucyjność z innymi produktami. Produkty te należy określić na podstawie np. podobnych właściwości, ceny, zastosowania lub postrzegania przez konsumentów.

(ii) W odniesieniu do właściwego rynku geograficznego w powiadomieniu należy wskazać obszar, na którym warunki konkurencji są jednolite. W tym celu konieczne będzie przeanalizowanie w powiadomieniu następujących aspektów:

– Czy dostawy i zakupy można kierować na inne obszary bez ograniczeń lub bez ponoszenia znacznych kosztów?

– Czy popyt jest ograniczony do lokalnych produktów czy też obejmuje produkty wytwarzane w danym państwie członkowskim lub nawet produkty przywożone? Przydatnymi wskaźnikami są dane dotyczące przywozu produktu lub produktów spoza UE i z innych państw UE oraz informacje o sprzedaży w danym państwie członkowskim.

Na podstawie tych aspektów w analizie należy wykazać, że rozszerzenie zasad nie wyklucza konkurencji i nie ma wpływu na znaczną część danego rynku. Aby sprawdzić, czy warunek określony w 3.1.5.5 jest spełniony, należy wziąć pod uwagę wyłącznie rynek geograficzny, ponieważ uwzględnia się jedynie określony produkt objęty rozszerzeniem (a nie wszystkie produkty substytucyjne, jak w pkt 3.1.5.4) (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Wytyczne dotyczące oceny tych aspektów można znaleźć w obwieszczeniu Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (97/C 372/03) oraz w komunikacie Komisji dotyczącym wytycznych w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu (2004/C 101/08)²⁵.

3.1.6. Wolny handel (art. 25 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

Rozszerzenie zasady przyjętej w ramach OP nie może stwarzać bariery w handlu. Warunek ten należy zbadać pod kątem możliwych skutków transgranicznych rozszerzenia zasad. Pojęcie handlu nie ogranicza się do tradycyjnej transgranicznej wymiany towarów i usług, ale obejmuje całość działalności transgranicznej, w tym prowadzenie działalności gospodarczej.

²⁴ Pojęcie potencjalnej konkurencji odnosi się do przedsiębiorstw, które jeszcze nie konkurują na rynku właściwym. Wytyczne dotyczące oceny potencjalnej konkurencji można znaleźć w obwieszczeniu Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (97/C 372/03).

²⁵ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209\(01\)&from=PL](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209(01)&from=PL)
[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427\(07\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427(07)&from=EN)

Co więcej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem pojęcie „handlu” dotyczy również przypadków, w których porozumienia lub praktyki mają wpływ na strukturę konkurencji na rynku. Rozszerzenie zasad nie może zatem eliminować ani zagrażać wyeliminowaniem konkurenta działającego w ramach Unii lub poza nią, gdyż miałyby to wpływ na działalność gospodarczą, która jest prowadzona na rynku wewnętrznym lub w kontekście wymiany handlowej z państwami trzecimi.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Uzasadnienie wskazujące, że zasada nie wpływa na swobodny przepływ towarów, usług ani na inną działalność transgraniczną, powinno znaleźć się w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. W szczególności analiza powinna wykazać, że rozszerzenie zasad nie ogranicza transgranicznego handlu produktem, którego dotyczy zasada. Analiza powinna objąć nie tylko unijny rynek wewnętrzny (zob. wytyczne, o których mowa poniżej), lecz także możliwy negatywny wpływ na wymianę handlową z państwami trzecimi (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Wytyczne dotyczące oceny tego aspektu można znaleźć w szczególności w zawiadomieniu Komisji – Wytyczne w sprawie pojęcia wpływu na handel zawartego w art. 81 i 82 Traktatu (2004/C 101/07)²⁶.

3.1.7. Osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE (art. 25 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Rozszerzenie zasady przyjętej przez OP nie może zagrażać osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE. W artykule tym określono ogólne cele WPRyb. Zasadę można zatem rozszerzyć tylko wtedy, gdy jest zgodna z celami WOR i WPRyb.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wyjaśnienie sposobu, w jaki zasada przyczynia się do osiągnięcia celów WOR/WPRyb, powinno znaleźć się w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. W wyjaśnieniu należy wykazać, że zasada nie stoi w sprzeczności z WPRyb, a zatem nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.1.8. Ograniczony okres obowiązywania (art. 22 ust. 4 rozporządzenia w sprawie WOR)

Rozszerzenie zasady musi podlegać ograniczeniom czasowym. Zasada przyjęta przez OP powinna zostać rozszerzona na podmioty niebędące członkami na okres co najmniej 60 dni i nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Okres stosowania powinien być wskazany w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. W powiadomieniu należy również wskazać datę wejścia w życie zasady (lit. f) i g) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

²⁶ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2806%29&from=EN>

3.2. Warunki rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji międzybranżowych

3.2.1. Podmiot składający wniosek (art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.1.

3.2.2. Reprezentatywność (art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WOR)

W roku poprzedzającym złożenie wniosku o rozszerzenie OM musi odpowiadać za co najmniej:

- 65% produkcji i 65% przetwórstwa produktu lub
- 65% przetwórstwa produktu i 65% obrotu nim lub
- 65% produkcji produktu i 65% obrotu produktem,

który objęto zasadą na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasady.

Do celów obliczania reprezentatywności można wykorzystać wyłącznie kryteria wyszczególnione w art. 22 ust. 2 i art. 22 ust. 3.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Wszelkie informacje wymagane dla wykazania, że OM jest reprezentatywna, powinny być zawarte w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona (lit. b) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.3. Środki (art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zasada, której rozszerzenie się proponuje, musi dotyczyć jednego z niżej wskazanych środków wyszczególnionych w art. 13 rozporządzenia w sprawie WOR.

- opracowywania standardowych umów zgodnych z prawodawstwem Unii (art. 13 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR);
- niedyskryminacyjnego promowania unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury (art. 13 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR);
- ustanawiania bardziej restrykcyjnych zasad dotyczących produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi, niż te zawarte w prawodawstwie Unii lub w prawodawstwie krajowym (art. 13 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR);
- poprawiania jakości, pogłębiania wiedzy oraz zwiększania przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i rynkiem oraz prowadzenia działań związanych z programami szkolenia zawodowego (art. 13 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR);
- prowadzenia badań i analiz rynku oraz rozwijania technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku (art. 13 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR);
- dostarczania informacji i przeprowadzania badań niezbędnych do zapewniania zrównoważonych dostaw odpowiadających wymogom rynku (art. 13 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR);
- promowania ryb znajdujących się w zrównoważonym stanie, bogatych w wartości odżywcze i niespożywanych powszechnie (art. 13 lit. g) rozporządzenia w sprawie WOR).

Środki te należy przeanalizować w kontekście celów OM. Środki muszą zatem prowadzić do realizacji celów określonych w art. 12 rozporządzenia w sprawie WOR i przyczyniać się do osiągnięcia celów WOR i WPRyb.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Zasadę oraz środek, który może zostać wdrożony przez OM, należy uwzględnić w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. Należy również wyjaśnić powiązanie między środkiem a celami realizowanymi przez OM (lit. c) i d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.4. Potencjalne szkody dla innych podmiotów gospodarczych (art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zasada, zgodnie z którą OM proponuje rozszerzenie stosowania na podmioty niebędące członkami, nie może powodować żadnych szkód dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim ani w Unii.

Zasadę, której rozszerzenie proponuje OM, należy ocenić pod kątem uczciwych praktyk rynkowych i w szerszym kontekście unijnego rynku wewnętrznego. Zasada musi być zatem zgodna z zasadami właściwego zachowania handlowego, dobrej wiary i uczciwego obrotu. OM może wystąpić o to, aby zasada była wiążąca dla podmiotów niebędących członkami tylko wtedy, gdy taka zasada nie ma negatywnego wpływu na funkcjonowanie rynku i nie powoduje szkód dla innych podmiotów gospodarczych.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Analiza wykazująca, że zasada nie ma negatywnego wpływu na podmioty gospodarcze w łańcuchu dostaw, powinna znaleźć się w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. Analiza powinna obejmować nie tylko krajowy łańcuch dostaw, lecz również potencjalne negatywne skutki dla podmiotów gospodarczych w innych państwach członkowskich. Analiza powinna zatem objąć również wewnątrzunijne przepływy handlowe (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.5. Przestrzeganie reguł konkurencji (art. 25 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Ogólne wyjaśnienie dotyczące stosowania unijnych reguł konkurencji przedstawiono w pkt 3.1.5. Wniosek OM o rozszerzenie zasady na podmioty niebędące członkami można wyłączyć ze stosowania reguł konkurencji, jeżeli rozszerzenie to:

- a) jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie pociąga za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;
- c) nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie stosuje wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarza im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów. oraz
- f) nie ogranicza konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb.

Warunki te są łączne. Oznacza to, że wszystkie te warunki muszą być spełnione. Poniżej (pkt 3.2.5.1–3.2.5.6) wyjaśniono sposób sprawdzenia, czy każdy z warunków jest spełniony.

3.2.5.1. Rozszerzenie zasad jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE (art. 41 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.5.1.

3.2.5.2. Rozszerzenie zasad nie pociąga za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych (art. 41 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.5.2.

3.2.5.3. Rozszerzenie zasad nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie (art. 41 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.5.3.

3.2.5.4. Rozszerzenie zasad nie stosuje wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji (art. 41 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Rozszerzenie zasad nie może prowadzić do antykonkurencyjnej dyskryminacji.

Warunek ten należy w świetle wertykalnego stosunku pomiędzy członkami OM. Określa on zasadę, zgodnie z którą rozszerzenie zasad nie może prowadzić do stosowania nierównych warunków, które stwarzałyby partnerom handlowym niekorzystne warunki konkurencji, a tym samym wywierały negatywny wpływ na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przykładowo różnice w cenach stosowanych wobec partnerów handlowych muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych okoliczności (np. różnic w kosztach wysyłki), ponieważ w przeciwnym razie zostaną uznane za naruszające unijne reguły konkurencji.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

W powiadomieniu należy potwierdzić, że zasada, która ma zostać rozszerzona na podmioty niebędące członkami, odnosi się wyłącznie do wskazanych aspektów i nie skutkuje dyskryminacją partnerów handlowych przez stworzenie im niekorzystnych warunków konkurencji. W szczególności w powiadomieniu należy wykazać, że rozszerzenie zasady uzgodnione przez OM nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność innych partnerów handlowych (lit. d) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

3.2.5.5. Rozszerzenie zasad nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów (art. 41 ust. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.5.5.

3.2.5.6. Rozszerzenie zasad nie ogranicza konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb (art. 41 ust. 2 lit. f) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. przez analogię pkt 3.1.5.4., aby dowiedzieć się więcej na temat sposobu sprawdzenia, czy warunek ten jest spełniony. W tym celu wykorzystuje się tę samą procedurę co w przypadku OP, ale

ciężar dowodu spoczywający na OM jest większy. OM musi wykazać, że ewentualne ograniczenie konkurencji wynikające z jej porozumień, decyzji i praktyk są niezbędne do realizacji celów WPRyb.

Sprawdzenie, czy spełnione są warunki określone w pkt 3.2.5.5 i 3.2.5.6

Zob. opis przedstawiony w pkt 3.1.5.5 i 3.1.5.4. Warunki mające zastosowanie do OP stosuje się również do OM, chociaż w odwrotnej kolejności.

3.2.6. Wolny handel (art. 25 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.6.

3.2.7. Osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE (art. 25 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie WOR)

Zob. pkt 3.1.7.

3.2.8. Ograniczony okres obowiązywania (art. 23 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WOR)

Rozszerzenie zasady musi podlegać ograniczeniom czasowym. Zasady proponowanej przez OM nie można rozszerzyć na podmioty niebędące członkami na okres dłuższy niż 3 lata.

Sprawdzenie, czy warunek ten jest spełniony

Okres stosowania powinien być wskazany w powiadomieniu dotyczącym zasady, która ma zostać rozszerzona. W powiadomieniu należy również wskazać datę wejścia w życie zasady (lit. f) i g) załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

4. Procedura

Termin przekazania powiadomienia Komisji

Państwo członkowskie musi powiadomić Komisję o swoim zamiarze ustanowienia zasady przyjętej w ramach OP/OM jako wiążącą dla wszystkich podmiotów niebędących członkami przynajmniej dwa miesiące przed planowaną datą wejścia w życie rozszerzenia zasad (art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013).

Aby umożliwić Komisji weryfikację spełnienia wszystkich warunków określonych w rozporządzeniu w sprawie WOR, powiadomienie musi zawierać wszystkie informacje i dowody niezbędne do dokonania takiej oceny. W przeciwnym razie Komisja nie będzie w stanie ocenić wniosku państwa członkowskiego i będzie musiała zwrócić przedłożony wniosek danemu państwu członkowskiemu z prośbą o przedstawienie dodatkowych informacji niezbędnych do dokonania jego oceny.

Format powiadomienia

W załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013 przedstawiono format, który państwa członkowskie muszą zastosować przy powiadamianiu Komisji o planowanym rozszerzeniu zasad.

Przyjęcie decyzji przez Komisję

Po otrzymaniu powiadomienia od państwa członkowskiego Komisja (zob. punkt powyżej dotyczący terminu przekazania powiadomienia) musi podjąć decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia proponowanego rozszerzenia zasad. Komisja musi poinformować państwo członkowskie o swojej decyzji w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w tym terminie, uznaje się, że rozszerzenie zostało zatwierdzone.

Zmiana

Po zatwierdzeniu rozszerzenia zasad przez Komisję państwo członkowskie może zmienić rozszerzoną zasadę. O każdej takiej zmianie należy powiadomić Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013.

Powiadomienie to musi umożliwić Komisji zweryfikowanie, czy rozszerzenie zasad objętych zmianami jest zgodne z warunkami określonymi w rozporządzeniu w sprawie WOR (zob. punkt powyżej dotyczący terminu przekazania powiadomienia).

Przedłużenie

Jeżeli państwo członkowskie chce przedłużyć rozszerzenie obowiązujących zasad, musi powiadomić Komisję o swoim zamiarze co najmniej na jeden miesiąc przed upływem okresu rozszerzenia. Komisja będzie miała jeden miesiąc od otrzymania takiego powiadomienia na zatwierdzenie przedłużenia rozszerzenia zasad albo sprzeciwienie się takiemu przedłużeniu. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w tym terminie, uznaje się, że przedłużenie zostało zatwierdzone.

Państwo członkowskie, które chce przedłużyć istniejące rozszerzenie zasad, musi postępować zgodnie z procedurą powiadomienia wskazaną w art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013. Powiadomienie takie musi umożliwić Komisji zweryfikowanie, czy rozszerzenie zasad, które ma zostać przedłużone, jest zgodne z warunkami określonymi w rozporządzeniu w sprawie WOR (zob. punkt powyżej dotyczący terminu przekazania powiadomienia).

Wycofanie

Komisja może przeprowadzać kontrole w celu sprawdzenia, czy zatwierdzone rozszerzenie zasad jest zgodne z warunkami zatwierdzenia. W przypadku stwierdzenia, że rozszerzenie zasad nie spełnia wymogów określonych w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia w sprawie WOR, Komisja może wycofać zatwierdzenie i poinformować państwo członkowskie o takim wycofaniu (art. 26 rozporządzenia w sprawie WOR).

Załącznik II.I – Podsumowanie informacji, które powinno zawierać powiadomienie dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji producentów, na podstawie formatu wskazanego w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013

- a) Nazwa i adres pocztowy zainteresowanej organizacji producentów**
- b) Wszelkie informacje wymagane dla wykazania, że organizacja producentów jest reprezentatywna zgodnie z art. 22 ust. 2 lub art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013**
- c) Zasada lub zasady, które mają zostać rozszerzone**
- d) Uzasadnienie rozszerzenia zasad, poparte odpowiednimi danymi i innymi istotnymi informacjami:**
 - wniosek o rozszerzenie zasady złożony przez OP;
 - data uznania OP;
 - odniesienie do danego środka, który OP może wdrożyć, i wyjaśnienie powiązania między środkiem a celami OP;
 - przestrzeganie reguł konkurencji oraz – w przypadku wyjątków od stosowania tych reguł – w szczególności dowody potwierdzające:
 - niezbędność rozszerzenia zasad z punktu widzenia realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
 - sprawdzenie, że rozszerzenie zasad nie zakłada istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
 - sprawdzenie, że rozszerzenie zasad nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że rozszerzenie zasad nie wyklucza konkurencji;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że rozszerzenie zasad nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
 - uzasadnienie wskazujące, że zasada nie ma negatywnego wpływu na wolny handel;
 - uzasadnienie wskazujące, że zasada nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE.
- e) Obszar lub obszary, na których planuje się ustanowienie wiążących zasad**
Obszar lub obszary, na których OP jest reprezentatywna.
- f) Okres stosowania rozszerzenia zasad**
Czas trwania rozszerzenia zasad (od 60 dni do 12 miesięcy).
- g) Data wejścia w życie**
Data początkowa, od której zasada będzie miała również zastosowanie do podmiotów

Załącznik II.II – Podsumowanie informacji, które powinno zawierać powiadomienie dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych w ramach organizacji międzybranżowej, na podstawie formatu wskazanego w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1419/2013

- a) **Nazwa i adres pocztowy zainteresowanej organizacji międzybranżowej**
- b) **Wszelkie informacje wymagane dla wykazania, że organizacja międzybranżowa jest reprezentatywna zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1379/2013**
- c) **Zasada lub zasady, które mają zostać rozszerzone**
- d) **Uzasadnienie rozszerzenia zasad, poparte odpowiednimi danymi i innymi istotnymi informacjami:**
- wniosek o rozszerzenie zasady złożony przez OM;
 - odniesienie do danego środka, który OM może wdrożyć, i wyjaśnienie powiązania między środkiem a celami OM;
 - analiza wykazująca, że zasada nie ma negatywnego wpływu na podmioty gospodarcze w łańcuchu dostaw na poziomie krajowym ani na poziomie unijnym;
 - przestrzeganie reguł konkurencji oraz – w przypadku wyjątków od stosowania tych reguł – w szczególności dowody potwierdzające:
 - niezbędność rozszerzenia zasad z punktu widzenia realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
 - sprawdzenie, że rozszerzenie zasad nie pociąga za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;
 - sprawdzenie, że rozszerzenie zasad nie prowadzi do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że zasada nie stosuje wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarza im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że rozszerzenie zasad nie ogranicza konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb;
 - przeprowadzenie analizy wykazującej, że rozszerzenie zasad nie eliminuje konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
 - uzasadnienie wskazujące, że zasada nie ma negatywnego wpływu na wolny handel;
 - uzasadnienie wskazujące, że zasada nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE.
- e) **Obszar lub obszary, na których planuje się ustanowienie wiążących zasad**
Obszar lub obszary, na których OM jest reprezentatywna.
- f) **Okres stosowania rozszerzenia zasad**
Czas trwania rozszerzenia zasad (maksymalnie 3 lata).
- g) **Data wejścia w życie**
Data początkowa, od której zasada będzie miała również zastosowanie do podmiotów niebędących członkami OM (można wskazać jako liczbę dni po publikacji (lub ogłoszeniu w równoważny sposób) decyzji państwa członkowskiego).